

...πριν και μετά από τον κατακλυσμό

Ερώτηση

Άμα γίνει ένας κατακλυσμός και χαθεί ολόκληρος ο ανθρώπινος πολιτισμός εκτός από «δύο στοιχεία» του, ποια θα θέλατε να σωθούν;

Απάντηση:

Άμα πρόκειται να χαθεί ολόκληρος ο ανθρώπινος πολιτισμός, όλα τα εικαστικά και όλες οι τέχνες και όλα τα ποιήματα και όλα τα γραπτά και όλα τα τραγούδια και όλοι οι χοροί και όλα τα θεατρικά έργα και όλες οι επιστήμες και όλα τα δόγματα και όλα τα «μνημεία» και όλα τα πειράματα και όλες οι φιλοσοφίες και όλα τα... και όλες οι και όλοι οι ...,

και άμα πρέπει εγώ να διαλέξω τα «δύο στοιχεία» που θα αφήσουμε, ως «καλύτερη κληρονομιά του Πολιτισμού των χαμένων Ανθρώπων», σε όσους θα επιλεχτούν για την Κιβωτό, νομίζω ότι «ενστικτωδώς» θα λειτουργήσει μέσα μου όσα καθόρισαν τη σκέψη μου.

Το πρώτο λοιπόν που θα σκεφτώ είναι ότι όλα όσα πρόκειται να χαθούν στα νερά, θα ξαναβγούν και μάλιστα αρκετά γρήγορα.

.....

Θα αρχίσουν να ξαναβγαίνουν όλα... Γραμμένα ακόμη και με πέτρες σε τοίχους σπηλαίων ή δοσμένα σε αρχαία «γκράφιτι» κάτω από τείχη πόλεων ή σε προφορικές παραδόσεις ή σε σχήματα πάνω σε άμμο ή σε πήλινους αμφορείς ... ή ... ή....

Μπορεί όσα ξαναβγούν να μην είναι ακριβώς ίδια με τα «πριν», αλλά για κανέναν π.χ. ζωγραφικό πίνακα ή λογοτεχνικό γραπτό δεν έχει καθοριστική σημασία η ακριβής ομοιότητά του με το αντίστοιχό του «πριν» τον κατακλυσμό. Αρκεί να είναι παραπλήσιο σε απόδοση ψυχής.

Αλλά και το τί «θέλει να πει» η τάδε θεατρική παράσταση ή η τάδε χορευτική ερμηνεία ή η τάδε κινηματογραφική ταινία είναι «δικαίωμα» του θεατή (ακροατή) και δικαίωμα του δημιουργού.

Όπως και η μουσική ενός δημιουργού πάντα θα είναι μετάφραση και των αυτιών εκείνων που θα την ακούσουνε....

Αλλά όλα αυτά είναι «φιλοδοξίες» θέσης και μετάφρασης χωρίς ιδιαίτερες «ευθύνες». Και οι «φιλοδοξίες» τους τελικά νομίζω παραμένουν ίδιες πριν και μετά τον κατακλυσμό...

Αυτό νομίζω ότι είναι τελικά η τέχνη σήμερα.....

Προσωπικές απόψεις, προσωπικές αναγνώσεις, προσωπικές αποδόσεις χλιοειπωμένων κατ' ουσία πραγμάτων...

Σήμερα πια (ίσως και από πάντα) τέχνη δεν είναι το "τί" θα πεις πάνω σε κάτι, αλλά το "πώς" θα το πεις...

Επομένως η τέχνη για παράδειγμα, γρήγορα θα ξαναβγεί μετά τα νερά, σε όλες τις φόρμες της, γιατί δεν είναι κάποιος αυστηρός, ελεγχόμενος ή απαιτητικός συλλογισμός. Είναι προσωπική έκφραση κάποιου που πιθανώς θέλει να τον «δουν» ή να τον

«ακούσουν» κάποιιοι και «ικανοποίηση» αυτών των κάποιων που θέλουν να συμμετάσχουν με αυτό τον τρόπο σε δημιουργήματα.

Η τέχνη είναι χαμόγελο, είναι ζωή, είναι πρόβα αντίφασης, είναι παράλογη δημιουργία πιθανώς. Είναι επιθυμία για βουβό χειροκρότημα ενός φθαρτού ρόλου, εφήμερου όσο κάθε προσωπικό μας.... Είναι τρόπος να πεις κάτι χωρίς να νοιάζεσαι αν αυτή η ανάγκη έκφρασής σου έχει καμιά ευθύνη σε μετέπειτα συλλογισμό σου ή σε συλλογισμό άλλου ή αν έχει καμιά αποδοχή πέρα από τη δικιά σου «φιλοδοξία». Μπορείς άνετα, μετά από όσα προκύβουν, να ζητήσεις ένα απλό συγγνώμη για τη ... μουσική σου.

Κακό; Ούτε στο ελάχιστο... Ανάγκη ψυχής.... Δημιουργία...

.....

Από την άλλη πλευρά, όλες οι άλλες επιστήμες, εκτός της Φυσικής, μετά τον κατακλυσμό, θα ψάξουν και θα αρχίσουν να ξαναβρίσκουν, σε διάφορα όλο και υψηλότερα επίπεδα «εμπειρογνωμοσύνης», την καταπληκτική τους προσφορά στον Άνθρωπο.

Μαστόροι είναι.... και δε το λέω υποτιμητικά, αλλά με κυριολεξία όρου. Το λέω με όλο το σεβασμό μου στη δυναμική τους και στα καταπληκτικά κατά καιρούς επιτεύγματα.

.....

Όμως η Φυσική έχει άλλο ρόλο και άλλη ευθύνη:

Η γνώση που μας εναπόθεσε τα τελευταία χρόνια ουσιαστικά και που χρειάστηκε για να «πάρουν μπρος» τόσες άλλες επιστήμες, θα αργήσει πάρα πολύ να έρθει μετά από έναν κατακλυσμό.

Για παράδειγμα

- το ότι χρειάστηκαν λιγότερα από 92 στοιχεία για να φτιάξουν τα πάντα όσα βλέπουμε και βιώνουμε γύρω μας (πλανήτες, αστέρια, χαμόγελα, πόνο, αγάπη) και όλο το γνωστό μας Σύμπαν
- το ότι η κβαντομηχανική σταθερότητα των ατόμων με τις ιδιοσυναρτήσεις και τις ιδιοτιμές τους, είναι αυτή που αναπαράγει τις ουσίες πάντα ολόιδιες με πριν και κάνει να υπάρχουμε εμείς και όλα γύρω μας,

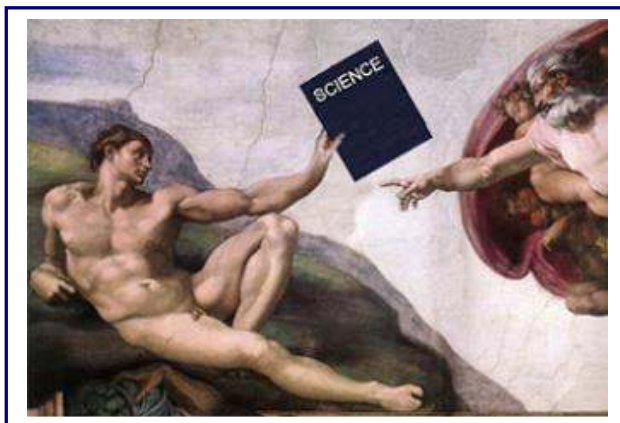
προϋποθέτουν τεράστια συσσώρευση γνώσης, και μάλιστα το δεύτερο από τα παραπάνω προϋποθέτει θυσία όλης της «βιωματικής-εμπειρικής» λογικής μας...

Αυτή η γνώση, ακόμη και μόνο των δύο παραπάνω καταθέσεων της Φυσικής, ίσως να μη ξαναβγεί ποτέ ή ίσως να αργήσει πάρα μα πάρα πολύ... πολύ περισσότερο από όσο άργησε τώρα.

.....

Η εννοιολογία και η συνεπαγωγή της Φυσικής πρέπει να βγει ακριβώς ίδια με αυτή που έχουμε σήμερα. Η Φυσική ή θα είναι ίδια σε όλους τους καιρούς και σε όλους τους πλανήτες και σε όλα τ' άστρα και σε όλο το Σύμπαν, με αυτά που κατέχουμε σήμερα εδώ στη Γη, ή δε θα είναι σωστή.

Ο δεύτερος νόμος του Νεύτωνα, το $\vec{F} = m\vec{a}$, σε όποιον πλανήτη και

να γραφτεί και με όποιον τρόπο και με όποια σύμβολα, θα αποτελεί πάντα τον ίδιο δομικό συλλογισμό, που θα είναι πάντα το ίδιο έτοιμος για την ίδια ακριβώς συνεπαγωγή.

Το $\vec{F} = m\vec{a}$ δεν έχει ούτε συναισθήματα δημιουργού, ούτε προσωπικές αποδόσεις «χρήσης». Είναι σκέτο $\vec{F} = m\vec{a}$. Ίδιο παντού και πάντα, στην ίδια προσέγγιση της αλήθειας, σε όλο το Σύμπαν!

Ερώτηση

Τα λες πολύ άκομψα, αλλά πες μας τί θέλεις τελικά να μείνει στους Ανθρώπους μετά από ένα κατακλυσμό;

Απάντηση:

α) Η γνώση ότι

«η ύλη αποτελείται από άτομα που έχουν κβαντομηχανική σταθερότητα, δηλαδή που έχουν την ικανότητα να ξαναγεννιούνται πάντα ίδια, όσα και να πάθουνε. Αυτό με τη σειρά του εξασφαλίζει ότι οι χημικές ενώσεις θα είναι ακριβώς ίδιες με πριν και συνεπώς ότι έχουμε «δικαίωμα» να υπάρχουμε κι εμείς και όλα τα πλάσματα γύρω μας που στηρίζουν τη ζωή τους στη σταθερότητα των χημικών ενώσεων

(Σκεφτείτε ότι το νερό π.χ. πρέπει πάντα να είναι H_2O με τις ίδιες πάντα χημικές ιδιότητες)»

β) Η γνώση ότι

« $e^{i\pi} + 1 = 0$ (τύπος του Euler) »

Ερώτηση

Το πρώτο, τα περί κβαντομηχανικής των ατόμων, μου φαίνεται επόμενο του συλλογισμού σου και των προτιμήσεών σου.

Το άλλο, το «ξεκάρφωτο» του Euler, τί είναι;

Απάντηση:

Η Φυσική δε μπορεί να υπάρξει χωρίς έκφραση και συνεπώς χωρίς Μαθηματικά!

Μόνο ένας ... Θεός (για όσους πιστεύουν) ή μια απρόσωπη αναγκαιότητα ή τύχη (για όσους δεν πιστεύουν) θα μπορούσε να μας δώσει το $e^{i\pi} + 1 = 0$, μέσω ενός Ανθρώπου, του Euler...

Η σχέση $e^{i\pi} + 1 = 0$, στην οποία

- εμφανίζονται οι δύο τρομερές πράξεις (πρόσθεση και πολλαπλασιασμός) των Μαθηματικών, απόλυτα στοιχεία των συλλογισμών τους που τους κάνει ισχυρότατους
- εμφανίζονται τα δύο ουδέτερα στοιχεία (1 και 0) σε σύντομη γραφή και σε ισοδύναμες θέσεις

- εμφανίζονται στοιχεία της πραγματικότητάς μας ανακατεμένα με φανταστικά πράγματα, όπως το φανταστικό i (σκεφτείτε ότι 1 πρόβατο υπάρχει, αλλά i πρόβατο δεν υπάρχει),

είναι κάτι το μεγαλειώδες..

Μόνο ένας «Θεός» ή μια «παράξενη αναγκαιότητα-τύχη» μπορεί να βάλει τέτοια πράγματα σε χέρι θνητού...

Εκτός κι αν ο Άνθρωπος είναι το κάτι άλλο...

Αλλά ποτέ δεν πήρα όρκο για τέτοια πράγματα...

Ερώτηση

Δηλαδή αν πνιγεί στα νερά ολόκληρος ο ανθρώπινος πολιτισμός, πρέπει να μείνουν ως κληρονομιά τα κβαντομηχανικά άτομα και το τύπος του Euler;

Δεν είναι υπερβολικό αυτό;

Απάντηση:

Σας είπα ότι είμαι Φυσικός... Οπότε αν πρέπει να αφήσω κάτι από τον Πολιτισμό μας που σε λίγο θα χαθεί, δε γίνεται να είμαι απόλυτα αντικειμενικός. Τα παραπάνω «δύο» είναι μια καλή κληρονομιά στους Ανθρώπους που θα επιβιώσουν.

Προσωπικά νομίζω ότι είναι η καλύτερη, γιατί όλα τα υπόλοιπα θα ξαναβγούν πολύ γρήγορα μετά από αυτά που θα αφήσω ως «κληρονομιά»!

Ερώτηση

Με δυο λέξεις τί θέλετε να μείνει στους ανθρώπους μετά από μια καταστροφή του πολιτισμού τους;

Απάντηση:

Η κβαντομηχανική και ο Euler....

.....

Πήλιο, Τετάρτη 5 Οκτωβρίου 2016

Θρασύβουλος Κων. Μαχαίρας
Φυσικός
Γενικού Λυκείου Αγριάς